

DANSA MIG! 2018
Dansa hur som helst, med vem som helst?

OM FÖRESTÄLLNINGEN "DANSA MIG"

I Dansa mig! söker vi nya svar på frågan "Vem är det egentligen som bestämmer hur en person ska vara?"

I vårt heteronormativa samhälle räknas ofta Mannen som norm men i denna föreställning utforskas en värld där Kvinnan är normen.

Är kvinnor och män motsatspar? Får en person dansa hur som helst med vem som helst? Får en person ha på sig vilka kläder den vill?

Kostymen består till stor del av slipsar – Symbolen för manlig makt. I denna föreställning förvandlas slipsarna bland annat till kjol, hårband, ögonbindel och hopprep.

På scenen står sex dansare som behärskar allt från den halsbrytande pardansen Lindy hop, stepp, autentisk jazz till samtida dans. Här ryms både lycka, eftertanke, sorg, teknisk briljans, galna akrobatiska kast och viktigast av allt: Dansglädje! Den smittar av sig och gör scenkonsten tillgänglig för alla.

Konstnärliga ledare: Mattias & Hanna Lundmark som är professionella dansare och tillhör världseliten inom afroamerikansk dans och scenkonst

Målgrupp: 10-15 år
Publik maxantal: 200
Längd: 55 minuter
Hemsida: www.MandH.se

Antal medverkande: 6 dansare
Kontakt: Mattias Lundmark, Mandh productions
Telefon: 0704711100
Mail: mattias@mandh.se

DANSEN I LÄROPLANEN

Dans synliggör kroppens olika uttryckssätt och kan därmed öppna nya kommunikativa världar. Det handlar med andra ord om att eleverna ska få möta någonting nytt som kan väcka fantasier, snarare än att till fullo förstå en koreografs intentioner.

Det är dansarnas roll att skapa en trygg miljö för publiken. Lärarens roll blir att uppleva miljön tillsammans med barnen. Lärarens roll kan också vara att förvalta upplevelsen och att ge verktyg till eleverna så att de kan fortsätta reflektera och resonera kring dansföreställningen.

Enligt läroplanen för gymnasieskolan ska eleven kunna söka sig till kulturutbud som en källa till kunskap, självinsikt och glädje, kunna hämta stimulans ur kulturella upplevelser och utveckla känsla för estetiska värden och ha förmåga att granska och bedöma det hen ser, hör och läser för att kunna diskutera och ta ställning i olika livsfrågor och värderingsfrågor. Enligt Lgr 11 i svenska ska elever uppmuntras till att kommunicera på rika och varierade vis: "Språk är människans främsta redskap för att tänka, kommunicera och lära. Genom språket utvecklar människor sin identitet, uttrycker känslor och tankar och förstår hur andra känner och tänker. Att ha ett rikt och varierat språk är betydelsefullt för att kunna förstå och verka i ett samhälle där kulturer, livsåskådningar, generationer och språk möts."

Se många olika föreställningar! Nya världar öppnar sig! Eleverna vidgar sina perspektiv och börjar tänka i nya banor. Antagligen kommer detta att fortsätta när de ser ytterligare föreställningar, vilket går i linje med Lgr 11: I mötet med olika typer av teater, scenkonst och annat estetiskt berättande ska eleverna ges förutsättningar att utveckla sitt språk, den egna identiteten och förståelse för omvärlden.

DE KONSTNÄRLIGA LEDARNA HANNA OCH MATTIAS LUNDMARK

Vi, Hanna och Mattias Lundmark, är pionjärer inom vår dansgenre: afroamerikansk dans från 20-, 30- och 40-talet såsom stepp, autentisk jazz och akrobatisk Lindy Hop. Med autentisk dans som verktyg skapar vi samtida verk som berör och förstärker den värdegrund vi tror på: ALLA är lika mycket värda.

Vår dansgenre uppfattas ofta som konservativ och könsnormativ och därför känns det så rätt att vända och vrida på den normen. I "Dansa mig!" ställs allt på sin spets och vi provar oss fram genom pardans och stepp och hittar nya sätt att föra och följa.

Våra koreografier tar upp viktiga och tunga ämnen som normer, genus och utanförskap men samtidigt balanserar vi det med humor, energi och imponerande dans.

I Dansa mig! ger vi uttryck för något som ord inte alltid kan förmedla. Vi spelar med ensemble med 6 fantastiska dansare och det finns även uppskattade workshops som passar för Skapande skola och lovverksamhet.

Besök gärna www.MandH.se för att läsa mer om oss och vårt arbete.

INNAN FÖRESTÄLLNINGEN

Skolan är en viktig länk mellan unga och den professionella dansen. Barn och unga köper vanligtvis inte biljetter till dansföreställningar såsom de kan göra med biobiljetter. Om eleven inte själv utövar dans eller har en familj som är dansintresserad blir skolan än mer viktig för att etablera en kontakt.

För att få en mer mångfasetterad bild kan det vara bra att uppleva flera dansföreställningar. Eleverna ges då bättre förutsättningar att reflektera och diskutera olikheter och likheter.

Innan ni går på en dansföreställning kan det vara bra att ta reda på lite praktisk information: Hur tar vi oss till och från dansföreställningen? Hur lång är föreställningen? Det är bra att vara ute i god tid så att ni hinner hänga av er ytterkläderna, gå på toaletten och hitta era platser. Mobiltelefoner ska också vara avstängda under föreställningen.

I Dansa mig! har vi kropp och rörelse som fokus ur ett normkritiskt perspektiv. Föreställningen går i linje med lärarnas uppdrag att belysa normer, värden, diskriminering och jämställdhet. Det kan vara givande att läsa om föreställningen innan ni ser den. Vad heter föreställningen, vilka teman utgår den ifrån, vem är koreografen? Man kan låta eleverna själva associera till texter, teman och bilder som kan finnas på internet.

Sök gärna på youtube på t ex: Hanna Mattias Lindy hop Dansa mig

Resonera innan föreställningen: Vad tror ni att ni ska få möta? Vad tänker ni på när ni ser eller läser det här? Samtal kan ge eleverna en annan förståelse som berikar dansögonblicket.

EFTER FÖRESTÄLLNINGEN

Vid en dansföreställning är det inte ovanligt att reaktionerna sätter sig i kroppen först, som en känsla eller rörelse, snarare än intellektuellt. Därför är det viktigt att låta eleven känna och reagera på sitt egna personliga sätt. Ett dansparti kan upplevas som underhållande för en vuxen men sorgligt av ett barn. Låt gärna tolkningarna av dansföreställningen vara många!

Ytterligare ett verktyg är att låta eleverna dansa själva, antingen tillsammans med en danspedagog eller med läraren. Det är viktigt att stunden blir meningsfull för eleverna. Många barn och unga, likt vuxna, har svårt att improvisera på kommando fritt till musik utan vidare instruktioner. Har ni sett en föreställning som Dansa mig! på tema kön och genus kan det vara någonting att utforska vidare i den egna kroppen. Kanske kommer eleverna ihåg någon rörelse från föreställningen som de vill prova själva eller lyssna på den musik som användes i föreställningen.

Samtal och reflektioner kan genomföras i helklass, gruppvis eller enskilt genom att till exempel skriva eller rita. Använd gärna boken Dags för dans! som inspiration för era samtal. På sidan 21 finns bra frågeställningar att utgå ifrån.

Nedan följer förslag på frågor att diskutera efter föreställningen.

Förslag på frågor att diskutera efter föreställningen.

1. Vad minns du från föreställningen?
2. Kommer du ihåg någon rörelse?
3. Kände du dig på något speciellt sätt?
4. Vad fick det dig att tänka på/associera till?
5. Finns det någon dans som bara är möjlig om man är två?
6. Finns det en gräns för hur många som kan dansa tillsammans?
7. Vilka fördelar finns det med att dansa ensam?
8. Vilka fördelar finns om man dansar tillsammans med någon?
9. Hur kan man få sin danspartner att röra sig utan att använda ord eller kroppskontakt?
10. Finns det dansstilar som bara kan dansas av en tjej eller bara av en kille?
11. Finns det "kill-grejer" som tjejer inte kan göra och "tjej-grejer" som en kille inte kan?
12. Vad är det bästa med att vara tjej/kille?
13. Vilken är din favoritfärg?
14. Får man ha på sig vilken färg man vill?
15. Är det viktigt att man ska tycka lika om allt?
16. Vad är jämställdhet?
17. Kan man vara vänner även om man inte är sams om allt?
18. Betyder det att man är kär om man bjuder upp någon till dans?
19. Går det att dansa med vem som helst?
20. Är det viktigt att lita på den man dansar med?
21. Vad kan gå fel om man inte litar på varann? I vänskap? I dans?
22. På vilka sätt kommunicerar man när man dansar (fast man inte pratar)?
23. Kan det finnas saker/känslor som är lättare att säga/visa genom dans än med prat?
24. Vad händer när en dansare tar plats på scenen och rör sig på sätt som jag inte förväntar mig och som kanske till och med provocerar?
25. Vad händer i mig som publik då?
26. Kan man dansa med vem som helst, hur som helst?

Livet SKA vara en dans på rosor!
/Hanna & Mattias Lundmark

www.MandH.se